

חג השבועות

את חג השבועות חוגגים ב' בסיון: "שבֹּעָה שְׁבֻעוֹת
תִּסְפֹּר לָךְ, מֵהַחֵל חֲרַמְשׁ בִּקְמָה, תֵּחֵל לִסְפֹּר שְׁבֹעָה
שְׁבֻעוֹת, וְעָשִׂיתָ חַג שְׁבֻעוֹת לַה' אֱלֹהֶיךָ". (דברים טז, ט)
מִתְחִילִים לִסְפֹּר מֵהַיּוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁל חֵל הַמּוֹעֵד פֶּסַח-
מֵט"ז בְּנִיסָן- זֹאת סְפִירַת הָעֵמֶר.
סוֹפְרִים שְׁבֹעָה שְׁבֻעוֹת, שָׁהם 49 יָמִים.
הַיּוֹם הַחֲמִישִׁים, ו' בְּסִיוָן, הוּא חַג הַשְּׁבֻעוֹת,
וְנִקְרָא גַם יוֹם הַחֲמִישִׁים.

"וחג שבועות תעשה לך..."

חַג הַקִּצִּיר

עַל שֵׁם עֹונַת קִצִּיר הַחִיטִים שָׁחַג הַשְּׁבוּעוֹת חַל בָּהּ.

כִּאֲשֶׁר הַחֶטָּה מִבְּשִׁילָה, מֵגִיעַ זְמַן הַקִּצִּיר.

חֲדָשִׁים שֶׁל עֲבוּדָה קָשָׁה וְדֹאגָה בָּאִים לְסִיּוּמָם.

גְּדוּלָה שֶׁמֶחַתּוֹ שֶׁל הָאֶכָר הָאֶסָף אֶת יְבוּלֵי שְׂדוֹתָיו.

וְחַג שְׁבוּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָּךְ

בְּכוּרֵי קִצִּיר חֲטִים

הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה

בְּרָנָה יִקְצֹרוּ

”וְחַג שְׁבוּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָּךְ...”

חג הבכורים

הבכורים הם הפרות הראשונים, והם המשימחים
ביותר את לב האפר.

בימי בית המקדש היו עולים לרגל לירושלים
בחג השבועות בתהלוכה חגיגית.

עובדי האדמה הביאו עמם את בכורי פרותיהם.
כל אחד היה לוקח מראשית פרי אדמתו, משובעת
המינים בהם נשתבחה ארץ ישראל ושם אותם בטנא.
הבכורים היו נתנים לכהנים.

"וחג שבועות תעשה לך..."

חג מתן תורה

בְּאֶשֶׁר יָצְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, הֵם הִשְׁתַּחֲרָו
מִשְׁעָבוֹד וּמִעֲבֻדוֹת: וְרַק בְּאֶשֶׁר בָּאוּ לַהֲרִי סִינַי,
וְקָבְלוּ אֶת הַתּוֹרָה - נִהְיוּ לְעָם.

בְּשָׁנָתוֹ הַקָּבָ"ה אֶת הַתּוֹרָה צִפּוֹר לֹא צִיָּצָה,
עוֹף לֹא פָּרַח, יָשׁוּר לֹא גָעָה, מַלְאָכִים לֹא עָפוּ,
הָיָם לֹא נִזְדַּעְזְעוּ, הַבְּרִיּוֹת לֹא דָּבְרוּ, אֱלֹהֵי הָעוֹלָם
שׁוֹתֵק וּמַחְרִישׁ וְיָצָא הַקּוֹל: אָנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ.

"וְחַג שְׁבוּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָּךְ..."

שְׁבַעַת הַמִּינִים

הַבְּכוֹרִים מֵהֵבִיאוּ לִירוּשָׁלַיִם הָיוּ מִשְׁבַּעַת הַמִּינִים
שְׁנַת־בְּרָכָה בָּהֶם אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:

"אֶרֶץ,

חֶטֶה וּשְׁעוֹרָה,

אֶפְסֹן וְתֵאנָה

וְרִמּוֹן,

אֶרֶץ

זֵית-שָׁמֶן

וְדָבָשׁ."

(דברים ח, ח)

"וְחַג שְׁבוּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ..."

מִנְהַגֵּי הַחַג

פְּרָחִים וִירָק

בַּחַג הַשְּׁבוּעוֹת מְקַשְׁטִים אֶת הַבַּיִת בִּירָק וּבְפָרָחִים,
כְּדֵי לְהַרְגִישׁ אֶת אֲוִירַת יְמֵי הַקָּצִיר וְהַבְּבוּרִים.
מִנְהַג זֶה בָּא לְהַזְכִּיר גַּם אֶת מַתַּן תּוֹרָה.
הָאֲגָדָה מְסַפֶּרֶת כִּי בַּשָּׁעָה שֶׁקָּבַל יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה
נִתְכַּסָּה הָרֹם סִינַי בְּלֹא בְּמַעֲטָה יֶרֶק וְרֵעָן.

”וַחַג שְׁבוּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ...”

מְנַהֲגֵי הַחֵג מֵאֲכָלֵי חֶלֶב

בַּחֵג הַשְּׁבֹעוֹת – חַג מִתֵּן תּוֹרָה, נוֹהָגִים לֶאֱכֹל
מֵאֲכָלֵי חֶלֶב- עֻגוֹת וּלְבִיבוֹת מְגִבִּינָה וְחֶמְצָה,
וַיֵּשׁ הַמּוֹסִיפִים גַּם דָּבֵשׁ, שֶׁבָּהֶם נִמְשָׁלָה הַתּוֹרָה:
"דָּבֵשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ".

"וַחֵג שְׁבֹעוֹת תַּעֲשֶׂה לָּךְ..."

מִנְהַגֵּי הַחַג מִגֵּלַת רוֹת

בַּחַג הַשְּׁבֻעוֹת קוֹרְאִים בְּמִגֵּלַת רוֹת.
לְפִי הַמִּסְרָת דָּוִד הַמֶּלֶךְ נוֹלֵד בַּחַג הַשְּׁבֻעוֹת וּבֵת לְמוֹד
נֶאֱמַר שֶׁבַחַג שְׁבֻעוֹת גַּם נִפְטָר.
תִּיקוֹן לַיִל שְׁבֻעוֹת - נוֹהָגִים לְהַשְׁאִר עֲרִים וּלְהַקְדִּישׁ
אֶת הַלַּיְלָה כֻּלּוֹ לְלִמּוּד תּוֹרָה - תנ"ך, מִדְּרָשִׁים
וְסֵפֶר הַזוֹהָר.

"וַחַג שְׁבֻעוֹת תַּעֲשֶׂה לָּךְ..."

מִנְהַגֵּי הַחַג

הַבֵּאת בְּכוֹרִים

בְּחַג הַשְּׂבוּעוֹת נוֹהֲגִים לַעֲרֹךְ, בְּעֶקֶר בְּיִשׁוּבִים
הַחֲקִלָּאִים (מוֹשָׁבִים, קְבוּצִים וּבְכָפָרִים), טָקְסֵי הַבֵּאת
בְּכוֹרִים, שֶׁבָּהֶם חוֹגְגִים גַּם אֶת סוֹף הַקָּצִיר.
בְּטָקְסִים אֵלּוּ נוֹהֲגִים לְהַעֲלוֹת מוֹפָע חֲגִיגִי עִם שִׁירִים,
רִקְנוּדִים, תְּהַלּוּכָה שֶׁל כָּלִים חֲקִלָּאִים מְקַשְׁטִים וְעוֹד.

"וַחַג שְׂבוּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ..."